illegally. Jesus Christ had often spoken about the folly of wealth and about the disease of money, that binds man. However, respecting human freedom, and not wanting to abolish it, "entering the boat he returned".

God comes into our lives and acts in it, in various ways. Faith and trust in Him, leads us from the storm and the wildness of the sea, to a peaceful harbor, from the toil of everyday life, to rest and spiritual refreshment. "Come to me, all ye who are heavy labored and burdened", says Jesus Christ. Let's accept His calling with confidence in His person. Let's cast off the harshness of everyday life, with our prayer and our participation in the sacred mysteries of the Church, becoming "clothed and in our right mind, at the feet of Jesus".

Archim. A. A

SUNDAY, OCTORER 23, 2022 GTH SUNDAY OF LUKE,

James (Iakovos) the Apostle, brother of Our Lord , Our Righteous Father Ignatius, Patriarch of Constantinople

EPISTLE READING: St. Paul's Letter to Galatians 1:11-19

GOSPEL READING: Luke 8:26-39

Tone of the week : Second Tone

EOTHINON : Eigth Eothinon

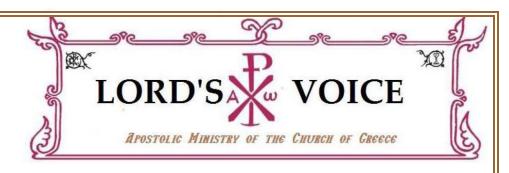
SUNDAY, OCTORER 30, 2022 5TH SUNDAY OF LUKE,

The Holy martyrs Zenobius and His Sister Zenobia, Cleopas and Artemas of the 70 Apostles , Patriarch of Constantinople

EPISTLE READING: St. Paul's 2nd Letter to Corinthians

11:39-12:9

GOSPEL READING: Luke 16:19-31



70TH YEAR October 23 2022 PAMPHLET # 43 (3621)

HE SEPARATION FROM SOCIETY

Sunday today, is the sixth of the series of the holy gospels of the Evangelist Luke and the memory of the holy Apostle James, the Brother of God. We are informed evangelically today that, when Jesus Christ arrived by boat at the city of the Gadarenes, across from Galilee, He was met by a man who had been afflicted by demons for many years. He had reached such a point of impoverishment, that he went around naked and lived in tombs. One might furthermore, suppose that he had stripped himself of the virtues, and did not have life in him, he could not be in communion with his fellow men.

When he saw Jesus Christ, loving communion itself, he was disturbed. It is difficult for the isolated person to accept and decide to open up to the other person. It is a departure from reality that he himself has created for himself, something that causes disturbance and anxiety.

God's philanthropy

The Lord, seeing the condition of the suffering man, ordered the demons, who because of their number, were called Legion, to come out of him. Fearing their punishment, they begged Him not to send them to the abyss. He sent them to a herd of pigs, which immediately fell off a cliff. The event was witnessed by shepherds

THE SUNDAY GOSPEL READING: LUKE 8:26-39

At that time, as Jesus arrived at the country of the Gadarenes, there met him a man from the city who had demons; for a long time he had worn no clothes and he lived not in a house but among the tombs. When he saw Jesus, he cried out and fell down before him, and said with a loud voice, "What have you to do with me, Jesus, Son of the Most High God? I beseech you, do not torment me." For he had commanded the unclean spirit to come out of the man. (For many a time it had seized him; he was kept under guard, and bound with chains and fetters, but he broke the bonds and was driven by the demon into the desert.) Jesus then asked him, "What is your name?" And he said, "Legion"; for many demons had entered him. And they begged him not to command them to depart into the abyss. Now a large herd of swine was feeding there on the hillside; and they begged him to let them enter these. So he gave them leave. Then the demons came out of the man and entered the swine, and the herd rushed down the steep bank into the lake and were drowned. When the herdsmen saw what happened, they fled, and told it in the city and in the country. Then people went out to see what had happened, and they came to Jesus, and found the man from whom the demons had gone, sitting at the feet of Jesus, clothed and in his right mind; and they were afraid. And those who had seen it told them how he who had been possessed with demons was healed. Then all the people of the surrounding country of the Gadarenes asked him to depart from them; for they were seized with great fear; so he got into the boat and returned. The man from whom the demons had gone begged that he might be with him; but he sent him away, saying, "Return to your home, and declare how much God has done for you." And he went away, proclaiming throughout the whole city how much Jesus had done for him.

villagers, returned with them, and asked Him to depart from their land

We notice, therefore, initially, that Jesus Christ does not ask the possessed fellow "do you want to be healed?" or "what do you want me to do for you?", as in the case of the paralytic in Bethesda, and the blind man from Jericho, respectively. That which attracts God's miraculous energy, is faith in Him, is the "yes, I want" to Him. In the case of the possessed man, He Himself takes the initiative and heals him. God actively intervenes in his life, with the aim of getting him out of his impasse, and bringing him into communion with Him, without the person essentially having asked for it, or having understood it.

In the Divine Liturgy, in the holy Anaphora, the priest sends forth a thanksgiving to the Creator and Father. At one point of it he mentions: "For everything that we know and that we do not know, the visible and the invisible benefactions that have happened to us". Thanksgiving, in other words, for all His benefactions, whether we know them or not.

The discreet divine love

The appearance of the Lord in the life of the possessed man, is invasive and not interjectory, with the sole purpose of deliverance. Just like the doctor, Christ intervenes in an urgent condition, to save a person's life. God does not abolish the free will, but He intervenes in life, in various ways, to show His presence.

On the other hand, the shepherds, seeing their flock falling down the cliff, asked for Jesus' departure. They were not in a position to see the reality, the healing of their fellow villager, because their interest and their ill-conceived interest, was directed at their material and property, which they furthermore, possessed 23 Όκτωβρίου 2022: ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ΄ ΛΟΥΚΑ

Ίακώβου ἀποστόλου τοῦ ἀδελφοθέου († 63).

*Ηχος: β΄ – Έωθινόν: Η΄ – Ἀπόστολος: Γαλ. α΄ 11-19 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. η΄ 27-39.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 30 Όκτωβρίου, Ε΄ Λουκᾶ.

Άπόστολος: Β΄ Κορ. ια΄ 31 - ιβ΄ 9. – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιστ΄ 19-31.

Άπό τήν ἄλλη πλευρά οἱ βοσκοί, βλέποντας τό κοπάδι τους νά κατακρημνίζεται, ζήτησαν τήν ἀπομάκρυνση τοῦ Ἰησοῦ. Δέν ἦσαν σέ θέση νά δοῦν τήν πραγματικότητα, τή θεραπεία τοῦ συγχωριανοῦ τους, διότι τό ἐνδιαφέρον καί τό κακῶς νοούμενο συμφέρον τους ἦταν στραμμένο στήν ὕλη καί τήν περιουσία τους, τήν ὁποία μάλιστα κατεῖχαν παράνομα. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός πολλάκις εἶχε μιλήσει γιά τήν ἀφροσύνη τοῦ πλούτου καί γιά τήν ἀσθένεια τοῦ χρήματος πού δεσμεύει τόν ἄνθρωπο. Σεβόμενος ὅμως τήν ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου καί μή θέλοντας νά τήν καταργήσει, «ἐμβάς εἰς τό πλοῖον ὑπέστρεψεν».

Ό Θεός ἔρχεται στή ζωή μας καί δρα σέ αὐτήν ποικιλοτρόπως. Ἡ πίστη καί ἡ ἐμπιστοσύνη σέ αὐτόν μας ὁδηγεῖ ἀπό τήν τρικυμία καί τήν ἀγριότητα τῆς θάλασσας σέ γαλήνιο λιμάνι, ἀπό τόν κόπο τῆς καθημερινότητας σέ ἀνάπαυση καί πνευματική ἀναψυχή. «Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καί πεφορτισμένοι», λέει ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Ἄς δεχτοῦμε τό κάλεσμά του μέ ἐμπιστοσύνη πρός τό πρόσωπό του. Ἄς ἀποθέσουμε τή σκληρότητα τῆς καθημερινότητας μέ τήν προσευχή μας καί τή συμμετοχή μας στά ἰερά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας, γινόμενοι «ἰματισμένοι καί σωφρονοῦντες παρά τούς πόδας τοῦ Ἰησοῦ».

Άρχιμ. "Α. Ά.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ Γ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ

Όμοτ. Καθηγητοῦ Πανεπιστημίου Άθηνὧν

ΕΚΚΛΗΣΙΑ - ΑΝΘΡΩΠΟΣ - ΘΑΝΑΤΟΣ

Ο ἐκκλησιαζόμενος ἄνθρωπος μπροστά στό θάνατο

(Α΄ ἔκδ., σχῆμα 14x24, σελ. 112)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ί. Ναό Άγίας Εἰρήνης (όδ. Αἰόλου), Άθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», έβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόζου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Μητροπολίτης Φαναρίου Άγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ή «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr



ΕΤΟΣ 70όν

23 Όκτωβρίου 2022

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 43 (3621)

Η ΑΠΟΚΟΠΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Κυριακή σήμερα ἔκτη τῆς σειρᾶς τῶν ἱερῶν εὐαγγελίων τοῦ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ καί μνήμη τοῦ ἀγίου ἀπόστολου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου. Πληροφορούμαστε εὐαγγελικῶς σήμερα ὅτι, ὅταν ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἔφτασε μέ τό καράβι στήν πόλη τῶν Γαδαρηνῶν ἀπέναντι ἀπό τή Γαλιλαία, τόν συνάντησε ἕνας ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος γιά πολλά χρόνια ταλαιπωρεῖτο ἀπό δαιμόνια. Εἶχε φτάσει σέ τέτοιο σημεῖο ἐξαθλίωσης, ὥστε κυκλοφοροῦσε γυμνός καί κατοικοῦσε στά μνήματα. Θά μποροῦσε ἀκόμη κανείς νά ὑποθέσει ὅτι εἶχε ἀπογυμνωθεῖ ἀπό τίς ἀρετές καί δέν εἶχε ζωή μέσα του, δέν μποροῦσε νά βρεθεῖ σέ κοινωνία μέ τούς συνανθρώπους του.

"Όταν εἶδε τόν Ἰησοῦ Χριστό, τήν ἴδια τήν ἀγαπητική κοινωνία, ταράχτηκε. Δύσκολα ὁ ἀπομονωμένος ἄνθρωπος δέχεται καί ἀποφασίζει τό ἄνοιγμα στόν ἄλλον. Εἶναι ἕνα ξεβόλεμα ἀπό τήν πραγματικότητα πού ὁ ἴδιος ἔχει δημιουργήσει γιά τόν ἑαυτό του, κάτι πού προκαλεῖ ἀναστάτωση καί ἄγχος.

Ἡ φιλανθρωπία τοῦ Θεοῦ

Ό Κύριος, βλέποντας τήν κατάσταση τοῦ ταλαίπωρου ἀνθρώπου, διέταξε τά δαιμόνια, πού λόγω τοῦ πλήθους τους ὀνομάζονταν Λεγεώνα, νά βγοῦν ἀπό αὐτόν. Φοβούμενα τήν τιμωρία τους τόν παρεκάλεσαν νά μήν τά στείλει στήν ἄβυσσο, αὐτός δέ τά ἔστειλε σέ ἕνα κοπάδι χοίρων, οἱ ὁποῖοι καί ἔπεσαν ἀμέσως ἀπό ἕναν γκρεμό. Μάρτυρες τοῦ γεγονότος ὑπῆρξαν βοσκοί ἀπό τή γύρω περιοχή, οἱ ὁποῖοι ἀφοῦ τό ἀνήγγειλαν σέ συγχωριανούς τους, ἐπέστρεψαν μέ αὐτούς καί τοῦ ζήτησαν νά ἀπομακρυνθεῖ ἀπό τή γῆ τους.

Παρατηροῦμε, λοιπόν, ἀρχικά ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός δέν ρωτᾶ τόν δαιμονιζόμενο «θέλεις ὑγιής γενέσθαι;» ἤ «τί σοί θέλεις ποιήσω;», ὅπως

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. η΄ 27-39)

Ή θεραπεία τοῦ δαιμονισμένου

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν, ύπήντησεν αὐτῷ ἀνήρ τις ἐκ τῆς πόλεως, δς εἶγε δαιμόνια ἐκ γρόνων ίκανῶν, καὶ ἰμάτιον οὐκ ἐνεδιδύσκετο καὶ ἐν οἰκία οὐκ ἔμενεν, ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν. Ίδων δὲ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀνακράξας, προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ φωνῆ μεγάλη εἶπε· Τί έμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ, Υίὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ύψίστου; δέομαί σου, μή με βασανίσης. Παρήγγειλε γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτω ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου. Πολλοῖς γὰρ γρόνοις συνηρπάκει αὐτόν, καὶ έδεσμεῖτο άλύσεσι καὶ πέδαις φυλασσόμενος, καὶ διαβρήσσων τὰ δεσμά, ήλαύνετο ὑπὸ τοῦ δαίμονος εἰς τὰς ἐρήμους. Ἐπηρώτησε δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς λέγων· Τί σοί ἐστιν ὄνομα; Ὁ δὲ εἶπε· Λεγεών· ὅτι δαιμόνια πολλὰ είσῆλθεν είς αὐτόν· καὶ παρεκάλει αὐτὸν ἵνα μὴ ἐπιτάζη αὐτοῖς είς τὴν ἄβυσσον άπελθεῖν. Ἡν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη γοίρων ἰκανῶν βοσκομένων ἐν τῷ ὄρει· καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα ἐπιτρέψη αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν· καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς. Ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ είς τὴν λίμνην καὶ ἀπεπνίγη. Ίδόντες δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γεγενημένον ἔφυγον, καὶ ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν είς τὴν πόλιν καὶ είς τοὺς ἀγρούς. Έξῆλθον δὲ ίδεῖν τὸ γεγονός, καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εὖρον καθήμενον τὸν ἄνθρωπον, ἀφ' οὖ τὰ δαιμόνια έξεληλύθει, ἱματισμένον καὶ σωφρονοῦντα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐφοβήθησαν. Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς οἱ ἰδόντες, πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισθείς. Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν ἄπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν άπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν, ὅτι φόβω μεγάλω συνείχοντο. Αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον ύπέστρεψεν. Έδέετο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνήρ, ἀφ' οὖ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια, εἶναι σὺν αὐτῶ· ἀπέλυσε δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς λέγων· Ὑπόστρεφε εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ διηγοῦ όσα έποίησε σοι ο Θεός. Καὶ ἀπῆλθε καθ' όλην την πόλιν κηρύσσων όσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.

στήν περίπτωση τοῦ παραλύτου στή Βηθεσδᾶ καί τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ ἀπό τήν Ἱεριχώ ἀντίστοιχα. Αὐτό πού ἐλκύει τή θαυματουργική ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ πίστη σέ αὐτόν, εἶναι τό «ναί, θέλω» σέ αὐτόν. Στήν περίπτωση τοῦ δαιμονιζόμενου, ὁ ἴδιος ἀναλαμβάνει πρωτοβουλία καί τόν θεραπεύει. Ὁ Θεός ἐπεμβαίνει δραστικά στή ζωή του μέ σκοπό νά τόν βγάλει ἀπό τό ἀδιέξοδό του καί νά τόν φέρει σέ κοινωνία μαζί του, χωρίς οὐσιαστικά τό ἄτομο νά τό ἔχει ζητήσει ἤ νά τό ἔχει καταλάβει.

Στή θεία Λειτουργία, στήν ἁγία Ἀναφορά, ὁ ἱερέας ἀναπέμπει μία εὐχαριστία στόν Δημιουργό καί Πατέρα. Σέ ἕνα σημεῖο αὐτῆς ἀναφέρε-

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Έκεῖνον τόν καιρόν, ὅταν ὁ Ἰησοῦς βγῆκε στήν ξηρά, τόν συνάντησε ἕνας ἄνδρας από την πόλη, πού είγε δαιμόνια από πολύ καιρό, δέν φορούσε ρούγο καί δέν ἔμενε σέ σπίτι, ἀλλά στά μνήματα. "Όταν εἶδε τόν Ἰησοῦ, φώναξε δυνατά καί ἔπεσε στά πόδια του καί μέ δυνατή φωνή εἶπε: Τί σχέση ὑπάρχει μεταξύ μας, Ἰησοῦ, Υίε τοῦ Θεοῦ τοῦ Υψίστου; Σε ίκετεύω, μή με βασανίσεις. Γιατί ὁ Ἰησοῦς εἶγε διατάξει τό ἀκάθαρτο πνεῦμα νά βγεῖ ἀπό τόν ἄνθρωπο. Τό δαιμόνιο τόν εἶχε κυριεύσει ἐπί πολλά χρόνια, μάλιστα τόν ἔδεναν μέ ἁλυσίδες καί τόν φύλαγαν μέ σίδερα στά πόδια, άλλ' αὐτός ἔσπαζε τά δεσμά καί ὁ δαίμονας τόν ὁδηγοῦσε στίς έρημιές. Τόν ρώτησε ὁ Ἰησοῦς καί τοῦ εἶπε: Ποιό εἶναι τό ὄνομά σου; Αὐτός εἶπε: Λεγεών, καθόσον είχαν ππει πέσα του πογγα βαιπόλια, και παρακαγούσε τον Ίνσοῦ νά μήν τούς διατάξει νά πᾶνε στήν ἄθυσσο. ή Ηταν ἐκεῖ ἕνα κοπάδι ἀπό πολλούς χοίρους πού ἔβοσκαν στό βουνό· καί τόν παρακαλοῦσαν νά τούς ἐπιτρέψει νά μποῦν σε ἐκείνους καί τούς ἐπέτρεψε. Βγῆκαν τά δαιμόνια ἀπό τόν ἄνδρωπο καί μπῆκαν στούς χοίρους, ὁπότε τό κοπάδι ὅρμησε πρός τόν γκρεμό καί πνίγηκε στή λίμνη. "Όταν οἱ βοσκοί εἶδαν αὐτό πού ἔγινε, ἔφυγαν καί τό εἶπαν στήν πόλη καί στήν ὕπαιδρο. Βγῆκαν λοιπόν νά δοῦν τό γεγονός καί ἦλθαν στόν Ἰησοῦ καί βρῆκαν τόν ἄνθρωπο, ἀπό τόν ὁποῖο εἶχαν βγεῖ τά δαιμόνια, νά κάθεται ντυμένος καί λογικός κοντά στόν Ίησοῦ, καί φοβήθηκαν. Διηγήθηκαν σέ αὐτούς ὅσοι εἶχαν δεῖ τό γεγονός, πῶς σώθηκε ὁ πρώην δαιμονισμένος. Καί ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς περιοχῆς τῶν Γαδαρηνῶν παρακάλεσαν τόν Ἰησοῦ νά φύγει ἀπό αὐτούς, γιατί τούς είγε κυριεύσει μεγάλος φόβος αὐτός μπῆκε στό πλοῖο καί ἐπέστρεψε. Ὁ ἄνδρας, ἀπό τόν ὁποῖο εἶχαν βγεῖ τά δαιμόνια, τόν ἱκέτευε νά πάει μαζί του ὁ Ἰησοῦς όμως τόν ἔδιωξε καί τοῦ εἶπε: Νά ἐπιστρέψεις στό σπίτι σου καί νά διηγηθεῖς ὅσα ἔκανε γιά ἐσένα ὁ Θεός. Ἔφυγε καί διεκήρυσσε σέ ὅλη τήν πόλη, ὅσα ἔκανε σέ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς.

(Ἀπό τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ όμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

ται: «Ύπέρ πάντων ὧν ἴσμεν καί ὧν οὐκ ἴσμεν, τῶν φανερῶν καί ἀφανῶν εὐεργεσιῶν τῶν εἰς ἡμᾶς γεγενημένων». Εὐχαριστία δηλαδή γιά ὅλες τίς εὐεργεσίες του, εἴτε τίς γνωρίζουμε, εἴτε ὅχι.

Ἡ διακριτική θεϊκή ἀγάπη

Ή ἐμφάνιση τοῦ Κυρίου στή ζωή τοῦ δαιμονιζόμενου γίνεται ἐπεμβατικά καί ὅχι παρεμβατικά, μέ μόνο σκοπό τή λύτρωση. "Οπως ὁ ἰατρός, ὁ Χριστός ἐπεμβαίνει σέ μία ἐπείγουσα κατάσταση γιά νά σώσει τή ζωή ἑνός ἀνθρώπου. Ὁ Θεός δέν καταργεῖ τό αὐτεξούσιο, ἀλλά ἐπεμβαίνει στή ζωή ποικιλοτρόπως γιά νά δείξει τήν παρουσία του.